

U OVOM BROJU:

HUMANITARNA
POMOĆ:

NOVA POŠILJKA
IZ DANSKE

(str. 2)

PRIČE IZ SUDNICE:

Nesavesnim vođenjem postupka
policije i pravosuđa u Bojniku

OŠTETILI GRAĐANINA
I DRŽAVU

(str. 6)

Čudo u crnotravskom kraju

IZGUBLJENA ŠUMA

Kako je u dugotrajnom sporu pred vlaš-
sofinačkim sudom veštak ustanovio novi
fizički fenomen !!!

(str. 7)

IZBORI 2002.

NACIONALSOCIJALISTI
PONOVO
MARŠIRAJU!?

(str. 8)

Kako posluju "demokrate"

Devizne kokice i "ostali troškovi"

DEMOKRATSKA STRANKA

DS i DOS su imali u proširenom sastavu BO po 2 predstavnika - kontrolora (zamenik), što za 211 BM iznosi ukupno 422 kontrolora. Isplatu ovih kontrolora vršili su Grozdanović Vladimir - Đema i Arizanović su obavestili tadašnjeg poverenika da je DOS odobrio po 400,00 dinara po jednom kontroloru te da su u Beogradu podigli 168.800,00 dinara. ?

Obaveštavam Vas da je Stranka u prethodnom periodu ponela ogranak DS u Leskovcu sredstvima:

Grozdanović i Stojilković su tvrdili da nisu dobili sredstva za ovaj projekat, ali je naknadno utvrđeno da je Grozdanović na priznanicu preuzeo u Beogradu dana 22.09.2000. godine 1.000 DM, što stoji i u izveštaju centrale o finansiskom zaduženju od 02.11.2000. godine. Ta sredstva nisu namenski utrošena. Potrebno je da Grozdanović i Stojilković podnesu izveštaj i za sredstva od ovog projekta, u iznosu od 3.655 DM. Ako je DS Leskovac zadužen tim sredstvima, trebalo je da dobije taj novac, a ne da neko neovlašćeno raspolaze navedenim iznosom.

U Leskovcu,
dana 19.11.2000.

PODNOŠILAC IZVEŠTAJA
Milorad Marjanović

* projekat «Milion glasova»
7. jul - 5000 (1000+2000+2000)
11. avgust - 3000
18. avgust - 2.400
5. septembar - 2.500
23. septembar - 1.600

* savezna kampanja (Ivan N...)
27. avgust - 10000

* lokalna kampanja:

Povodom suđenja Odboru za ljudska prava, oglasio se i Milan Sokolović lider grupe građana koja sebe naziva Demokratska stranka Leskovac, koji u listu "Novosti" od 23. oktobra kaže da je "neprirodno da svoje devizne 'transakcije' Nešić brani napadajući DS".

Ne postoji namera da Odbor i Nešić napadaju Demokratsku stranku, već, kada su isti aktivirali krivičnu prijavu iz 2000. godine protiv Nešića, namera da se primenjuje zakon, koji bi trebalo da bude isti za sve. Demokratska stranka, tada opozicija a sada vlast, kršila je Zakon o deviznom poslovanju, kao i mnogi drugi, ali odgovaraće samo Odbor za ljudska prava i Dobrosav Nešić. Jer oni ne igraju kako demokrate sviraju.

A koliko je koštala njihova "svirka" i sve što uz nju ide, građani mogu da vide u izvodima iz finansijskog poslovanja DS Leskovac za 2000. godinu, koje objavljujemo u ovom broju.

(nastavak na str. 3)

Godišnje priznanje Odbora za ljudska prava Leskovac

PLAKETA SLOBODE NATAŠI KANDIĆ

Povodom 10. decembra, međunarodnog dana ljudskih prava, Odbor za ljudska prava Leskovac, dodelio je Plaketu slobode Nataši Kandić, izvršnom direktoru Fonda za humanitarno pravo iz Beograda.

"Nataša Kandić, izvršni direktor Fonda za humanitarno pravo, jedna

je od prvih i najupornijih antiratnih aktivistkinja, nezaobilazni deo grupe ljudi koji su u vreme rasplamsavanja ratnog sukoba na prostoru bivše Jugoslavije pokušavali da pokažu drugo lice Srbije i suprostave se ratnom požaru", navodi se u obrazloženju odluke o dodeli priznanja.

str.4-5

Građanima Leskovca čestitamo 10. decembar -Međunarodni dan ljudskih prava !

Odbor za ljudska prava do sada distribuirao humanitarnu pomoć u vrednosti od preko 250.000 eura

KONKRETNA POMOĆ NAJUGROŽENIJIMA

Jedna od osnovnih delatnosti Odbora za ljudska prava u Leskovcu je humanitarni rad. Do oktobra 2000. godine u Srbiji i Leskovcu nije bilo lako organizovati prikupljanje i distribuiranje humanitarne pomoći bez problema sa tadašnjim vlastima: problemi uvoza, carinjena, inspekcije, sprečavanje raspodele, čak i oduzimanje čitavih isporuka bile su uobičajene. Sve to, ipak, nije obeshrabilo aktiviste Odbora da organizuju prikupljanje, dopremanje i podelu pomoći ugroženim građanima juga Srbije kad god su bili u prilici.

A prilika nije bilo malo.

Samo u toku 2000. godine aktivisti Odbora podelili su više od sto tona hrane. U januaru te godine podelili smo socijalno ugroženim sugrađanima i izbeglim licima pomoć u hrani, garderobi kao i školski pribor. Tom pilikom smo od istog donatora, ekološke organizacije Ekopaks iz nemačkog grada Virzburga, dobili i veš-mašinu koju iz principijelnih razloga nismo poklonili izbeglicama u kolektivnom smeštaju, s obzirom da je uslov upravnika bio da se mašina prikaže kao poklon SPS-a. U dogovoru sa donatorom mašinu smo poklonili porodici Doderović koja je i sama u stanju socijalne potrebe, a godinama sa velikom ljubavlju i pažnjom odgaja ostavljenu i hendikepiranu decu.

Od aprila do oktobra 2000. godine stizala je mesečna pomoć od 12 tona hrane koju smo delili lokalnom socijalno ugroženom stanovništvu. Septembra meseca građani Leskovca su uskraćeni za najosnovnije životne namirnice jer

im je carina, odnosno režim, oduzeo celokupnu donaciju bez obrazloženja. Vozačima je rečeno da čute i da budu srećni što im i kamione nisu oduzeli kao što su (privremeno) pasoše. Zahvaljujući razumevanju donatora u oktobru smo podelili duplu količinu: 12 tona ugroženim građanima i 12 tona osnovnih životnih namirnica leskovackoj bolnici koja je tada bila u teškoj, gotovo dramatičnoj situaciji.

Ubrzo posle toga podelili smo izbeglicama u kolektivnim centrima novu garderobu - pantalone i košulje, kao i higijenske i bebi-pakete za porodice raseljenih sa Kosova, izbeglice i lokalno ugroženo stanovništvo. Bila je to prva distribucija u okviru narednog šestomesečnog projekta (decembar 2000 - april 2001. godine).

Za leskovački Zdravstveni cen-

Ukupno je do oktobra ove godine prikupljena i distribuirana pomoć u vrednosti oko 250.000,00 eura.

Ova sredstva Odbor je obezbedio uz pomoć organizacije

NOVA POMOĆ PRIJATELJA IZ DANSKE

Ovih dana stigla je i nova količina humanitarne pomoći iz Danske posredstvom Ženske lige za mir, humanitarne organizacije iz Kopenhagena. Pomoć u opremi i sredstvima u vrednosti od oko 20.000 eura dobiće Gerontološki centar u Leskovcu, a izbegla lica i i građani romske zajednice kojima je to neophodno dobiće pomoć u odeći i obući i drugim sredstvima u iznosu od oko 10.000 eura. Tim povodom Odbor za ljudska prava je posetila i predstavnica ove organizacije, g-đa Matilda Feldhaus. Aktivisti Odbora zahvalili su joj na angažovanju ove danske organizacije u prikupljanju pomoći i upoznali je sa potrebama za humanitarnom pomoći u našem kraju i izložili joj plan distribucije pristigle pomoći. Matilda Feldhaus je izrazila zadovoljstvo humanitarnim radom aktivista Odbora, a dogovorena je dalja saradnja na ovom području.

tar u toku 2001. godine obezbedili smo preko potrebne lekove, sanitetski materijal, medicinsku opremu i druga materijalna sredstva ...

Za Gerontološki centar u Leskovcu ove godine smo takođe obezbedili materijalna sredstva.

Ekopax iz nemačkog grada Wurzburg-a, američke organizacije USAID, danske Ženske lige za mir iz Kopenhagena i IAN-a iz Beograda.

V.K.

Devizne kokice i "ostali troškovi"

Da podsetimo: Po diktatu Demokratske stranke Leskovac početkom oktobra reaktivirana je policijska prijava iz jula 2000. godine zbog navodnog deviznog prekrašaja i ekspresno, 16. oktobra, započet proces protiv Odbora za ljudska prava i predsednika Odbora Dobrosava Nešića nakon što su desetak dana ranije primili predsednika SRJ Vojislava Kostunicu tokom njegovog boravka u Leskovcu. Dobrosav Nešić je objasnio pozadinu ovog slučaja i na prvom ročištu zamenici tužioca Biljani Savić pokušao da uruči dokaze o finansijskim zloupotrebama u DS Leskovac, ali je ona to odbila, jer bi sa tim saznanjima bila obavezna da po službenoj dužnosti inicira istražnje radnje po tim pitanjima.

Naime, prema evidenciji centrale Demokratske stranke u Beogradu, leskovački ogranak ove partije dobio je za period jul-septembar 2000. godine iznos od 30.000,00 DM. Uvidom u izveštaj o finansijskom poslovanju tadašnjeg poverenika opštinskog ogranaka DS u Leskovcu Milorada Marjanovića, uočavaju se pravi razlozi tadašnjih i sadašnjih političkih transfera nekih aktera leskovačke političke scene. Objavljujemo faksimile tog izveštaja, a čitaoci neka sami izvedu zaključke o tome kako su leskovačke "demokrate" raspolagale "svojim" devizama.

ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА

Председник

Milorad Marjanović
016/54-460

Obaveštavam Vas da je Stranka u prethodnom periodu ponudila ogranak DS u Leskovcu sledećim sredstvima:

- * projekat "Milion glasova":
7. jul - 5000 (1000+3000+3000);
11. avgust - 3000;
18. avgust - 2.400;
5. septembar - 2.500;
23. septembar - 1.600
- * savezna kampanja (Ivan Novković i Milorad Marjanović):
27. avgust - 10000
- * lokalna kampanja:
11. septembar - 3000
- * projekat "Nedelja demokratije u crvenim gradovima":
23. septembar - 1000
- * kupovina kompjutera i štampača za izborni štab:

Dužica Andelković
Predsednik Izvršnog odbora

Leskovac

27. 11. 2000. 1.5000
LESKOVAC

PREDMET: Dostava finansijskog izveštaja o poslovanju lokalnog ogranaka DS Leskovac za period od 06.03.2000. do 30.09.2000. godine

Dužnost Poverenika OO DS Leskovac, obavljao sam u periodu od 06.03.2000. godine, do 30.09.2000. godine, kada sam podneo pismenu ostavku, koju je Predsedništvo DS usvojilo 03.10.2000. godine.

Na sastanku Koordinacionog odbora DS Leskovac od 16.10.2000. godine, dogovoreno je da za period za koji sam obavljao dužnost Poverenika podnesem finansijski izveštaj u pisanoj formi, ali da i druga lica koja su raspolagala stranačkim novcem to isto učine (Grozdanović Vladimir i Stojiljković Bratislav), te da izveštaj sačinim novcem to isto izbornog štaba Predrag Pešić i da zatim ja sačinim objedinjeni izveštaj.

Primerak izveštaja neposredno sam predao Dužici Andelković, Predsednici IO DS Beograd, dana 19.11.2000. godine.

U delu finansijskog izveštaja pod II - Poslovanje blagajne lokalnog ogranaka DS Leskovac, navedeno je da stanje u blagajni DS Leskovac na dan 30.09.2000. godine iznosi 12.22 dinara. Potrebno je da ovlašćeno lice DS Leskovac, preuzme blagajnu sa navedenim iznosom i dokumentacijom.

Takode u prilogu Vam dostavljam neplaćene račune na ime: troška vode za avgust 2000. godine, telefona za avgust 2000. godine i 5 računa "CREVOPROMET" DOO na ime nabavke hrane za karavan DOS-a i ugostiteljskih usluga.

U Leskovcu,
27.11.2000.

Milorad Marjanović

.....	10,00 DM
.....	10,00 DM
.....	70,00 DM
.....	26,00 DM
.....	200,00 DM
.....	971,00 DM
.....	1.950,00 DM
.....	450,00 DM
.....	80,00 DM
.....	125,00 DM
.....	262,20 DM
.....	100,00 DM
.....	200,00 DM
.....	120,00 DM
.....	120,00 DM
.....	300,00 DM
.....	350,00 DM
.....	200,00 DM
.....	300,00 DM
.....	350,00 DM
.....	500,00 DM
.....	1.000,00 DM
.....	25.630,70 DM

SVE UKUPNO: 25.630,70 DM

Pored napred iskazaih troškova, bilo je i drugih brojnih troškova koji su plaćani u ovom, najčešće na terenu, za šta je bilo nemoguće voditi urednu evidenciju u tako antičnoj prodizhornoj kampanji sa mnogo učesnika.

Kako je obezbeđeno za izbornu kampanju samo 12.950 DM, to su kandidati za savezne poslanike Ivan Novković i Milorad Marjanović usmerili sredstva u iznosu od 9.000 DM.

Grozdanović i Stojiljković su tvrdili da nisu dobili sredstva za ovaj projekat, ali je naknadno utvrđeno da je Grozdanović na priznanicu preuzeo u Beogradu dana 22.09.2000. godine, što stoji i u izveštaju centrale o finansijskom zaduženju od 02.11.2000. godine. Ta sredstva nisu namenski utrošena.

Potrebno je da Grozdanović i Stojiljković podnesu izveštaj i za sredstva od ovog projekta, u iznosu od 3.655 DM. Ako je DS Leskovac zadužen tim sredstvima, trebalo je i da dobije taj novac, a ne da neko neovlašćeno raspolaze navedenim iznosom.

U Leskovcu,
dana 19.11.2000.

PODNOŠILAC IZVEŠTAJA
Milorad Marjanović

5

600 DM za obezbeđenje Video bima na dan izbora (dobijeno 23.09.2000. godine od Žike Andelkovića) i 7.850 DM koji su ostali iz kampanje "Milion sigurnih glasova".

Ili sve ukupno 12.950 DM.

Kandidati DS u izbornoj jedinici 25 - Leskovac za savezne poslanike u Veće građana Ivan Novković i Milorad Marjanović dobili su posebno sredstva za svoju izbornu kampanju u iznosu od ukupno 10.000 DM, te su po dogovoru deo sredstava u iznosu od 9.000 DM prebacili u OIS i SIŠ za finansiranje lokalne i savezne kampanje.

Iznos od 1.500 DM dobio je DS Leskovac, od Centrale dana 18.08.2000. godine, za kupovinu kompjutera i štampača za Opštinski izborni štab (pored već postojećeg kompjutera i štampača). Međutim dislokacijom OIS-a, u prostorije preduzeća "MARTIBO" AD Leskovac, sredstva nisu stigla, a naknadno je utvrđeno da je deo sredstava u iznosu od 1.000 DM plaćen dana 22.09.2000. godine, Grozdanović Vladimiru za nepoznate potrebe, a da je isti deo dobio nikakva sredstva. Grozdanović nije imao nikakve troškove, već je iekat finansiran u iznosu od 600 DM, iz sredstava DS Leskovac.

Specifikacija troškova izborne kampanje za lokane i savezne izbore

- Susret lidera DOS-a u SUR "OAZA" 04.07.2000. godine .....931,00 DM
- Sponzorstvo za kupovinu odela cipela i dr. Deda Riletu.....150,00 DM
- Sponzorstvo pokretu OTPOR (Jelena Mikić).....50,00 DM
- Sponzorstvo DS Bojniku.....200,00 DM
- Sponzorstvo Padobranskom klubu Leskovac (članovi DS), za učešće na Saveznom prvenstvu u Baru - osvojeno Sreb.....
- Nabavka 250 majica preko Narodnog parlamenta.....
- Štampanje majica Atelje "Filip.....
- Kupovina reklama.....

Beskompromisni borac za ljudska prava

(nastavak sa prve strane)

U obrazloženju o dodeli ovogodišnjeg priznanja PLAKETA SLOBODE navodi se i sledeće:

“Nataša Kandić, izvršni direktor Fonda za humanitarno pravo, jedna je od prvih i najupornijih antiratnih aktivistkinja, nezaobilazni deo grupe ljudi koji su u vreme rasplamsavanja ratnog sukoba na prostoru bivše Jugoslavije pokušavali da pokažu drugo lice Srbije i suprostave se ratnom požaru.

Fond za humanitarno pravo kojim Nataša Kandić rukovodi već deset godina nevladina je organizacija od velikog ugleda koja temeljno istražuje ratne zločine i istrajno ukazuje da njihovi počinioci moraju biti privedeni pravdi. Fond dosledno radi na istraživanju slučajeva torture, različitih oblika kršenja ljudskih prava, ima bogatu izdavačku delatnost, štiti prava izbeglica i medija, energično reaguje na pojave govora mržnje u javnosti, na rasizam i ksenofobiju.

Iza ovih aktivnosti koje su u velikoj meri doprinele rušenju režima Slobodana Miloševića, a danas upiru prst u sve što nije demokratsko i ugrožava srbijansko društvo - stoji Nataša Kandić, osnivač ove NVO.

Činila je to gotovo uvek na vlastiti rizik, bez obzira na to ko je na vlasti. Nisu je obeshrabrili Miloševićeva policija i mediji, ali ni novi jurišnici.

Uvereni da ovakvim retkim ljudima vrednim za svaku sredinu treba odati priznanje i saopštiti im da nisu sami, dodeljujemo Plaketu slobode Nataši Kandić.”

R.L.

PLAKETA SLOBODE - PRIZNANJE SABORCIMA

“Plaketa Slobode” je godišnje priznanje ustanovljeno prošle godine i koje Skupština Odbora za ljudska prava Leskovac dodeljuje povodom 10. decembra - Međunarodnog dana ljudskih prava pojedincima i

organizacijama zaslužnim za doprinos zaštiti ljudskih prava.

Prošlogodišnje priznanje dodeljeno je redakciji programa na južnoslovenskim jezicima Radija Slobodna Evropa.

Zakon o Bezbednosno-informativnoj agenciji u suprotnosti sa ustavom

Prisluškivanje građana je nelegalno !

Fond za humanitarno pravo podneo je Ustavnom sudu Republike Srbije inicijativu za ocenu ustavnosti članova 13, 14 i 15 Zakona o Bezbednosno-informativnoj agenciji.

Osporeni članovi Zakona predviđaju odstupanje od načela nepovredivosti tajne pisama i drugih sredstava komunikacije "iz razloga bezbednosti Republike", iako sam Ustav takvu mogućnost ne poznaje.

Član 19 stav 2 Ustava Republike Srbije predviđa "da se na osnovu odluke suda, može odstupiti od

načela nepovredivosti tajne pisama i drugih sredstava opštenja, ako je to neophodno za vođenje krivičnog postupka ili za odbranu Republike Srbije".

Za razliku od Ustava, u članu 13 Zakona o Bezbednosno-informativnoj agenciji ustanovljava se mogućnost odstupanja od te nepovredivosti i "iz razloga bezbednosti Republike Srbije". To je osnov koji Ustav ne samo da izričito ne predviđa, već i osnov koji se ne može podvesti ni pod "vođenje krivičnog postupka" ni pod "odbranu

Republike Srbije".

Osporeni članovi Zakona su neprecizni, nedorečeni i nejasni i kao takvi podložni proizvoljnom tumačenju i svakoj drugoj vrsti zloupotrebe. Osim što narušavaju ustavom garantovano pravo na tajnost pisama i komunikacije, osporeni članovi Zakona o Bezbednosno-informativnoj agenciji u suprotnosti su sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima koja garantuje pravo na privatnost, porodični život, dom i pravo na tajnost prepiske.

Deset godina borbe za drugačiju Srbiju

Fond za humanitarno pravo (FHP) je regionalna, nevladina, neprofitna organizacija koja nadzire poštovanje ljudskih prava u Srbiji, Crnoj Gori i na Kosovu.

Brani pravo na život i fizički integritet, slobodu od torture, pravo na pravično suđenje, pravo na slobodu mišljenja i izražavanja, pravo na slobodu misli, savesti i veroispovesti, prava manjina, izborna prava građana, kao i druge vrednosti civilnog društva.

Fond istražuje i izveštava o povredama međunarodnog humanitarnog prava koje su se dogodile za vreme oružanih sukoba na teritoriji bivše Jugoslavije. FHP istražuje povrede ljudskih prava, izveštava o svojim nalazima i daje preporuke.

Štiti žrtve kršenja ljudskih prava pred domaćim sudovima i međunarodnim telima.

Osnovala ga je 1992. godine Nataša Kandić, koja je za svoj doprinos zaštiti ljudskih prava dobila niz najprestižnijih međunarodnih nagrada i priznanja.

Fond okuplja istraživače, analitičare i advokate. Sedište Fonda je u Beogradu a postoje i kancelarije na Kosovu, Vojvodini i Crnoj Gori.

GLAS HRABROSTI

Osnivači i aktivisti Fonda među prvima su koji su se suprotstavili ratnoj politici Slobodana Miloševića. Ali ne samo rečima. Hrabro i beskompromisno, u vreme kada nije bilo lako biti i običan građanin koji se ne slaže sa vladajućom politikom u Srbiji, Nataša Kandić i njeni saradnici hrabro su istraživali i dokumentovali nadrastičnije slučajeve kršenja ljud-

skih prava, kojima je obeležena krvava vladavina Slobodana Miloševića.

Od prvih antiratnih demonstracija u Srbiji i brutalnih policijskih obračuna sa njihovim učesnicima, Fond za humanitarno pravo započeo je aktivnu odbranu prava građana na slobodu okupljanja i kretanja, i izražavanja političkih stavova alarmirajući svojim saopštenjima domaću i svetsku javnost, ali i pružanjem građanima pravnu pomoć u mnogobrojnim sudskim procesima.

Sa eskalacijom ratova u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini i pojačnom represijom prema građanima Srbije koji ne odobravaju ratnu politiku srpskog režima aktivnosti Fonda se gomilaju: odbrana lica koja su odbila mobilizaciju ili su prisilno mobilisana, zalaganje za prava izbeglih i raseljenih lica, zaštita ljudskih prava lica nesrpske nacionalnosti koja postaju sve češća meta ksenofobičnih radikala i ekstrema ondašnje srpske ratno-političke scene.

DOKUMENTOVANJE ZLOČINA

Vukovar, Sjeverin, Sarajevo, Srebrenica, Štrpci, Podujevo, Glogovac i druge toponime stravičnih ratnih zločina istraživali su pravnici Fonda za humanitarno pravo i time "zasluživali" skoro svakodnevne optužbe ondašnjih vlasti i medija pod njihovom kontrolom za špijunažu, iznošenje neistina ... "sa ciljem ugrožavanja ustavnog poretka zemlje" i sličnim besmislicama.

Ljudi iz Fonda za humanitarno pravo su proteklih desetak godina-jednostano radili ono što su smatrali da je posao svakog časnog čoveka u zlim vremenima: zalagali se za poštovanje temeljnih ljudskih prava građana.

Bez obzira na njihovu nacionalnu ili bilo koju drugu pripadnost, sa svešću i jasno izraženim stavom da nikakvi "posebni interesi" države niti ratovi kao okolnosti u kojima se država sa takvim, "posebnim interesima" nađe, niti ponašanje drugih u tim ratovima, nisu opravdanje za nepoštovanje osnovnih tekovina ljudske civilizacije.

Slobodan Antonijević

Nesavesnim vođenjem postupka u Bojniku policijsko-pravosudni organi pričinili višestruku štetu građaninu i državi

Ekserima po pravdi

Kako je Slavoljub Đorđević iz Lapotinca kod Bojnika optužen za krađu eksera iz sopstvene firme , kako je oslobođen optužbe i kako je na kraju ostao i bez eksera, i bez posla i bez naknade za sudske troškove.

Dana 18. 10. 2000. godine direktor Preduzeća za izradu eksera i žičanih proizvoda INOS BOEX d.o.o. N. Drobnjaković podneo je policijskoj stanici u Bojniku krivičnu prijavu protiv NN počinioca koji je, prema navodima iz prijave, neutvrđenog dana 2000. godine iz magacina gotove robe tog preduzeća ukrao 64 kilograma eksera različitih dimenzija.

Postupajući po prijavi, ovlašćena službena lica policijske stanice u Bojniku Nebojša Radonjić, Goran Ivanović i Goran Stojanović su, kako stoji u njihovom izveštaju Ku. br. 90/00 od 24.10. 2000. godine, preduzimanjem operativnih radnji utvrdili da “postoji osnovana sumnja” da je krađu navedenih eksera izvršio počinio Slavoljub Đorđević iz sela Lapotinca kod Bojnika, inače zaposlen u navedenom preduzeću, od koga je dana 13. 10. 2000. godine ovlašćeno službeno lice policijske stanice u Bojniku Miodrag Ivanović oduzeo deset kilograma eksera dimenzija 3,1 x 50 mm i četiri kilograma eksera dimenzija 3,4 x 70 mm, o čemu je Slavoljubu izdata potvrda o privremeno oduzetim predmetima, bez broja.

Na osnovu navedenog izveštaja i potvrde Opštinsko javno tužilaštvo u Lebanu stavilo je istražnom sudiji Opštinskog suda u Lebanu zahtev za sprovođenje istrage protiv Slavoljuba zbog krivičnog dela krađe iz čl. 165 st. 1 KZRS, sa kojim se istražni sudija tog suda složio i doneo rešenje da se protiv Slavoljuba sprovede istraga za navedeno delo krađe. Nakon sprovedene istrage Opštinsko javno tužilaštvo u

Lebanu je Slavoljuba i optužilo za navedeno delo . Nakon sprovedenog krivičnog postupka Opštinski sud u Lebanu je presudom K.br.15/01 od 31.01.2002. Slavoljuba OSLOBODIO optužbe i dosudio da troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Presuda je pravosnažna.

U međuvremenu je Slavoljub, unapred okarakterisan kao lopov iako sud nije odlučio da li je kriv za navedeno delo, kako snavodi, pod pritiskom bio primoran da traži raskid ugovora o radu, po principu: “bolje da sam daš otkaz nego da te mi otpustimo”.

Nakon donošenja oslobađajuće presude i njene pravosnažnosti, Slavoljub se obratio policijskoj stanici u Bojniku sa zahtevom da mu vrata oduzete eksere, a komandir te policijske stanice je aktom Ku-90/00 od 21. 08.2000. godine

obavestio Slavoljuba da je policija eksere koje je od njega oduzela 20.10. 2000. godine VRATILA Nebojši Drobnjakoviću, direktoru oštećene firme INOX BOEX iz Bojnika! Dakle, policija je BEZ ODLUKE SUDA i BEZ PRAVNOG OSNOVA oduzete eksere predala direktoru navodno oštećene firme, OŠTETIVŠI Slavoljuba za vrednost tih eksera.

Nakon oslobađajuće presude zakonska je obaveza i policije i suda da bespravno oduzete predmete vrate Slavoljubu, što bi podrazumevalo da te eksere prethodno oduzmu od Nebojše Drobnjakovića, što inače nisu učinili. Posebno zabrinjava saznanje da se u ovom slučaju policija stavila u ulogu suda, te je unapred Slavoljuba proglasila krivim za krađu eksera.

Na Slavoljubov zahtev da mu predsednik suda u Lebanu, na osnovu navedene presude isplati troškove koje je imao neosnovanim vođenjem krivičnog postupka protiv njega, predsednik suda je odbio da to učini, iako je upozoren da će time državi prouzrokovati nepotrebne troškove za vođenje parničnog postupka za naplatu navedenih troškova.

To je uzrokovalo da Slavoljub , radi naknade štete koju su mu pravosudni organi i policija uzrokovali, podigne tužbu protiv države Srbije.

Nameće se pitanje:

Zašto država Srbija plaća službenike koji joj prouzrokuju štetu?

D.V.

IZGUBLJENA ŠUMA

Kako je pred vlasotinačkim sudom sudski veštak ustanovio novi fizički fenomen !!!

Jelena, Dragomir, Simka, nekada svi po prezimenu Stamenković a sada sa raznim prezimenima, svi rođeni nekada u crnotravskom selu sa ekološko nostalgичnim imenom Bistrica, danas sa prebivalištim u raznim mestima po Srbiji u koja ih dovedoše životni putevi pečalbara ili potreba za boljim životom, vlasnici su bukove šume na mestu zvanom "Čobanac", katastarska parcela 2026/2, površine bezmalo 40 ara, u ataru sela Dobro polje, opština Crna Trava, i livade na istom mestu.

Sumu i livadu nasledili su od svog oca sada poživšeg Đorđa Stamenkovića, on od njegovog oca Adama Stamenkovica, i tako redom do pamtiveka, od kada su likovi iz ove priče i njihovi nepomenuti preci, bukovu šumu zv. "Čobanac" sekli, a istoimenu livadu kosili i na njoj napasali stoku a da im to niko nikad nije osporio, sve do 1989 godine. Te godine, državna monopolska kompanija "Srbijašume" preko svoje ispostave u Leskovcu pod nazivom ŠPIK "Jablanica" pokušalo je da pomenutu bukovu šumu stavi pod "svoje okrilje" te je Opštinski sud u Vlasotincu, u veću kojim je predsedavao sudija Miroslav Ilić, morao presudom da utvrdi činjenicu, da su likovi iz nače priče vlasnici opisane bukove sume od pamtiveka.

Kako likovi iz ove priče već odavno ne čuvaju stoku niti kose livadu, za koju ih vezuju samo nostalgичne uspomene, ali imaju potrebu za ogrevnim drvetom, po pravnosnažnosti presude Opštinskog suda u Vlasotincu, odoše do sume zv. "Čobanac" da utvrde njeno stanje. Međutim, kada đavo jednom počne da plete kolo, nikada kraja. Na licu mesta: od šume ni traga - nestala šuma! Zabezegnuti, otvorenih očiju u usta, umesto u sumu, gledali su u ogromnu rupu površine skoro 40 ari, koja je, okružena okolnom šumom, zjapila na mestu gde se nalazila šuma vlasništvo naših likova, a koju je neko u međuvremenu posekao, što bi se berberskim jezikom reklo "na nulu", ostavivši iza sebe samo panjeve od bukovih stabala, koje su polako počeli da prekrivaju izdanci kupine.

Brigu vlasnika nekadašnje šume a sada samo zemljišta površine oko 40 ari, da je pustošenje njihove šume delo "Šumske mafije", koja u crnotravskom kraju godina na pustoši bukove šume, te da nikada neće moći da ostvare naknadu štete, otklonile su izjave očevidaca da su sumu posekla dvojica radnika državne monopolske firme

"Srbijašume", protiv kojih podigoše tužbu za naknadu štete kod Opštinskog suda u Vlasotincu. Tužba opet "pade" kod sudije Miroslava Ilića. Suđenje se oteže "tri godine dana", "k'o parnica". Gledaju likovi iz ove priče i njihov punomoćnik veštaka geometra Gojka, koji na licu mesta traži opisanu parcelu "Čobanac", po skicama i oznakama iz "starog premera" a zna i on i svi zainteresovani da parcela ima oznaku po "novom premeru", i nikako da je nađe. Sa nevericom slušaju priču sudije Ilića, koji im uporno tvrdi da sporna parcela nije njihova, te da trebaju tužiti "Srbijašume", sve dok mu ne pokaže njegovu presudu, kojim ih proglasi za vlasnike parcele i sume "Čobanac". Ne mogu da se načude nad nalazom veštaka šumarske struke, inače radnika državne monopolske firme "Srbijašume", da je na bezmalo 40 ari posečeno samo 196 stabla ili, preračunato, 110 kubnih metara ogrevnog drveta, okruglo!

Sve ovo je izgleda bilo sumnjivo i Okružnom sudu u Leskovcu, koji glatko ukinu presudu sudije Ilića kojom je odbio zahtev predstavnika porodice Stamenković za naknadu štete, a sudiji Iliću naloži da vestačenje izvrše malo ozbiljniji veštaci.

U ponovnom postupku, veštak šumarske struke Vladimir Mitrović, inače mlada snaga srpskog šumarstva, uvidom na licu mesta utvrdi da je posečeno 286 stabala, 90 više od njegovog predhodnog kolege, i primenom savremenih naučnotehničkih metoda iz oblasti šumarske struke, utvrdi da to iznosi 100 metara kubnih ogrevnog drveta, okruglo, što znači 10 kubnih metara manje nego što je utvrdio njegov kolega, što kod tužioca i njihovih zastupnika, tog momenta vaskrsnu priču o majstoru koji je "od tri buke pravio dva vretena".

Veštak geometar Rade Filipović, u naporu da utvrdi čija je parcela na kojoj je posečena suma, najpre konstatova da katastarska parcela br. 2026/2 zv. "Čobanac" bez obzira što ima svoje "ime" - broj po novom premeru, a samim tim mora da ima i "oblik", po novom premeru, kome je dat taj broj, konstatova da te parcele nema ucartane u katastarskom operatu i elaboratu, prostije rečeno da ne postoji - nema je, te se, kako na suđenju reče, sa dva pomoćnika dade na posao da je nađe i u planini i u skicama. Tužiocima sve to čudno: može da nestane čeljede, neko živinče, pare iz kase, ali da se izgubi parče

zemlje površine skoro 40 ari - to do sada niti su čuli niti videli. Kako čudima, kada jednom počnu, nema nikada kraja, tužioc i njima i sudu predstavi "skicu veštačenja" i na njoj parcelu br.2026/2 "Čobanac" u šest preloma i sa šest krivina, u obliku pijavice, kakvu je niko ne pamti od pamtiveka, koja je uz to još i malo vrdnula, te se za šest metara odvojila od svoje sestre, parcele br.2026/1, a daleko je od mesta na kome se od pamtiveka nalazila. Tvrdnja veštaka da je državna monopolska firma "Srbijašume" vlasnik sporne parcele na kojoj je posečena šuma, za koju ne navede nikakve dokaze, kod sudije i prisutnih stvori utisak da veštak želi i da ima ulogu sudije, te tužilačka strana stavi prigovor na njegovo veštačenje, tim pre što iz vestakove "skice" ne videše ni mere ni granice ni graničare šume sa oblikom pijavice, koju im veštak "dodeli".

Nakon tri godine suđenja, svih pretrpljenih neprijatnosti, iskidanih živaca, potrošenih para za sud i veštake, tužioc i veštaci pokušavaju da ubede sebe da parcele zemlje ne nestaju niti menjaju mesta u planini, da je to moguće samo u birokratskim bajkama, da je njihova šuma i parcela "Čobanac" tu, na zemlji, da postoji, da na njoj stoje, dok je šuma u obliku pijavice samo deo virtuelne stvarnosti koju stvara državna birokrataija oslobođena svake odgovornosti, uzimajući pri tome dušu i ono malo kredibiliteta državnoj vlasti, koja joj u stanju omamljenosti i raspadanja, za sve to i debelo plaća.

Suđenje teče dalje, pozvani su svedoci koji su sa tužiocima odrasli na mestu zv. "Čobanac", ne bi li sud približili stvarnom svetu i stanju stvari. Troškovi se gomilaju, "do guše".

U međuvremenu, raste zabrinutost da praksa gubljenja parcela pod šumom u crnotravskom kraju i njihovog nalaženja od strane Službe za katastar nepokretnosti u Vlasotincu na nekim drugim mestima od onih gde su ih vlasnici a njima njihovi preci ostavili ne postane široko rasprostranjena praksa. Ova zabrinutost mi nameće pitanje: ne traži li ovaj slučaj malo ozbiljniji pristup od strane odgovornih u Službi za katastar nepokretnosti u Vlasotincu i drugih organa koji su zainteresovani ili bi mogli biti zainteresovani, da ova praksa ne uzme maha.

D. Vidosavljević

NACIONALSOCIJALISTI PONOVO MARŠIRAJU!?

Pre Septembra 2000 godine, u vreme izborne kampanje, sadašnji premijer srpske vlade, valjda u nameri da za stranku čiji je predsednik i političku opciju koju predstavlja dobije što veće poverenje birača, predstavi sebe kao čoveka koj ima načina za brzu "demontažu" Miloševićevog sistema. U poznatom maniru čoveka kome nije ništa sveto, sve vara, po dolasku na mesto premijera srpske vlade, pokuša da prevari i srpski narod. K'o računa, 50 godina navik'o narod da ga vlast vara i vodi k'o ovcu, neće ni da primeti prevaru. U tom maniru ne izvrši lustraciju niti denacionalizaciju, privatizacija mu sve više liči na *privobitnu akumulaciju kapitala*, u kojoj se državni kapital prodaje budžašto, često onima koji su u doba Miloševića taj isti kapital nemilice pljačkali a sada opljačkanim kupuju ono što je posle pljačke preostalo, pri tome, dojučerašnje vlasnike sredstava za proizvodnju nasilno odvajaju od tih sredstava, pretvarajući ih preko noći u jeftinu najamnu radnu snagu sa dugoročnom garancijom, preko državnih monopolskih firmi poput Elektroprivrede Srbije i institucija poput akontacija i kamate na akontacije i drugih nameta koje razrezuje njegov ministar finansija, za koga su, uzgred, turski janjičari bili mala deca, po pitanju stvaranja i ubiranja nameta od srpske raje, nastavi da "deposedira" narod i od rezultata sadašnjeg i minulog rada, sve to u vidu i pod parolom Reformi u Srbiji.

Izgleda da srpski narod u svemu tome nije video nikakve reforme, već samo privid reformi, te predsedniku srpske vlade i njegovoj reformskoj vlasti za taj privid ispostavi račun na septembarskim predsedničkim izborima u vidu nepoverenja Vladinom "reformskom" kandidatu. Što Vladin kandidat za predsednika Srbije ne prođe, to i nije tako strašno, narod se uči demokratiji te vlasti račun za njeno vladanje ispostavlja na izborima. Nevalja je što se iz daljeg sleda stvari evidentno vidi da demokratska vlast u Srbiji još uvek nije naučila da je narod na izborima može deposedirati vladajućeg trona, ukoliko zaljubljena sama u sebe nastavi da sprovodi zactanu ideologiju, umesto da vodi politiku i u tom poslu rešava postojeće probleme, a ne da stvara nove.

Ono zbog čega bi septembarski predsednički izbori stvarno trebali da zabrinu sve one koji su poverovali da je

Miloševićev režim demontiran i da "nema povratka na staro" je činjenica da je narod u Srbiji, dajući ocenu reformama u Srbiji i samoj demokratskoj vlasti, na septembarskim predsedničkim izborima poklonio ogromno poverenje kandidatu krajnje desnice, koji preko svoje Radikalne stranke, hraneći taj isti narod jalovom hranom u vidu velikosrpskog nacionalizma, ne samo da opstaje na srpskoj političkoj sceni i to od 1993 godine kao potpora nacionalsocijalističkoj konstrukciji zvanoj "Miloševićev režim" u funkciji stvaranja materijalne, duhovne i moralne bede od srpskog naroda, koga dovedoše zajedno u rat sa celim svetom i na ivicu biološke stagnacije, već i nakon "zvaničnog" rušenja te konstrukcije profitira, pobeđivši na septembarskim izborima, uz podršku socijalista u mnogim opštinama u Srbiji, pogotovu u onim na "tužnom Jugu", u kojima su socijalisti i radikali zajedno ili pojedinačno na vlasti.

Ukoliko je neko i poverovao da je politički uspon g.Šešelja, samo trenutni hir naroda u Srbiji činjenica da kod nas u Leskovcu nacionalisti krajnje desnice u vidu srpskih radikala i socijalista Slobodana Miloševića, imaju zajedničkog kandidata za gradonačelnika, nasuprot više kandidata stranaka vladajuće koalicije, primorava me da, mada nevoljno, počnem da formiram svest o mogućnosti da Leskovic, posle samo dve i po godine demokratske vlasti, koja je na momente više ličila na mučenje, dobije nacionalsocijalističkog gradonačelnika, sa ovlašćenjima većim nego bilo koji njegov prethodnik, imajući pri tome u vidu stabilno biračko telo radikala i preostalih Miloševićevih socijalista predvođeno pragmatičnim rukovodstvom.

Ukoliko ovome dodamo i javno proklamovanu podršku srpskih socijalista nacionalističkom kandidatu za predsednika Srbije dr.Vojislavu Šešelju, suočavamo se sa poražavajućom realnošću da je na tlu demokratskih reformi u Srbiji izbijao novi srpski nacionalsocijalizam. Naime, na pozive "vođe" iz haškog kazamata, koga pomalo smešni ali sigurno nespremni i preskupi haški tužilačko pravosudni organi polako pretvaraju u *haškog mučenika i srpskog heroja*, njegov glasnogovornik, proklamovani srpski nacionalista, sa kolegama iz redova Miloševićevih socijalista, objedinjuju radikalske falange i

odrede preostalih i konsolidovanih Miloševićevih "pravovernika" u jedinstveni nacionalsocijalistički front, koračajući čvrsto i stabilno pod nacionalsocijalističkom zastavom, ka vlasti u Srbiji, sa ozbiljnim izgledima da je, ako ne odmah onda u dogledno vreme, i dobiju, od naroda u Srbiji, sa pomalo mazohističkim mentalitetom, koga aktuelna reformsko-demokratska vlast u Srbiji, sada već u stanju raspadanja, svojim postupcima primorava da "skрати pamćenje" i zaboravi 10 godina ratovanja sa celim svetom, na hiljade grobova najproduktivnijeg dela naroda u Srbiji, bede, materijalnog i duhovnog propadanja, gubljenja identiteta, te činjenicu da je bio doveden na granicu biološkog opstanka za vreme vladavine te iste nacionalsocijalističke garniture, samo u drugom pakovanju.

Tražiti od naroda u Srbiji da sam postane svestan nadirućeg zla i da se sam sa njim izbori u postojećim uslovima je nerealno. Narodu je potrebna podrška, vera u nešto bolje i kvalitetnije od ponude koju mu daju nacionalsocijalisti i sadašnja vlast, nešto što bi mogli da mu ponude stvarne demokrate i humanisti iz postojeće vlasti i kvalitetni ljudi "spavači" koji u vlasti nisu angažovani, koji bi konkretnom akcijom vukli poteze koji narodu vraćaju veru u demokratske principe i vrednosti, i odvlače mu pažnju od crveno-crnog zla koje mu se u postojećim uslovima nudi kao alternativa, postojećem načinu vladanja i mentalitetu vlasti. Jednom rečju, narodu u Srbiji nedostaje vlast koja je ne samo demokratski izabrana, već je i u interesu naroda vršena.

Od političara, pre svega od onih u Beogradu, zavisi da li će i dalje stvarati plodno tle za bujanje nacionalsocijalizma, ili će postojeće pozicije intelektualne i druge sposobnosti, vrednosti i mogućnosti, ujediniti protiv nastupajućeg zla, dajući sebi svom potomstvu i narodu u Srbiji šansu da živi kao sav normalan svet.

Ukoliko bi se jednog jutra probudili sa crveno-crnim zastavom umesto trobojke i službenim pozdravom "Zig hajl!", ni mi u Srbiji ni demokratski svet uopšte, neće prihvatiti izvinjenje aktuelne vlasti, niti će im tako nešto oprostiti.

Jer postoje stvari koje izvinjenje ne trpe !

Dragutin Vidosavljević